

foreningerne. Jeg har kun i Anledning af, at det ærede tingvalgte Medlem saa stærkt tog til Orde for Kreditforeningerne, for at skabe den nødvendige Harmoni væsentlig dyalet ved Aktieselskaberne, og jeg har da gjort gældende, at naar Synspunktet skulde være, i hvis Interesse Noteringen væsentlig opretholdes, maatte det siges, at Interessen var langt større for Kreditforeningerne end for Aktieselskaberne. Aktieselskaberne, endogsaa meget store Aktieselskaber, kan — det ser man jo dog — fortræffelig trives og udvikles, uden at deres Papirer er børsnoterede; der er endda ikke saa faa Mennesker, som mener, at Selskaberne i Grunden ret beset maaske trives bedst, naar de holder sig udenfor Børsens Omraade. Det samme kan man imidlertid ikke sige om Kreditforeningerne. Deres Virksomhed vilde være ganske overordentlig vanskeliggjort, hvis der ikke fandt en stadig Notering Sted, der muliggør, at man til enhver Tid har en Vurdering, og sikrer, at der er et Sted, hvor Omsætning aldeles regelmæssig kan finde Sted. Derfor, hvis Interesseshensynet skal være det afgørende, maa jeg hævde, at der peges der nærmest paa Kreditforeningerne. Men mig forekommer det lige uheldigt at lægge Byrden paa Kreditforeningerne og Aktieselskaberne, saa der vil for saa vidt ikke blive nogen Uoverensstemmelse mellem det ærede tingvalgte Medlem og mig, naar man blot ikke skulde tendere mod at fritage Kreditforeningerne og lægge det hele over paa Aktieselskaberne, en Tendens, som undertiden er fremme, og som jeg mener er urigtig, nemlig, at sammensluttede store Foretagender kan bære alle Byrder. Der maa være en Grænse, og det er ikke naturligt at lægge paa dem Byrder, som ikke er begrundede i Forholdets Natur, og det kan jeg ikke se, at denne er.

Jeg maa endnu sige til det ærede 5te landstingsvalgte Medlem (Dalsgaard) med Hensyn til det ret underordnede Spørgsmaal om, hvorvidt Loven hviler i sig selv, som det ærede Medlem udtrykte det, at det gør den jo for saa vidt ikke, som der er denne meget betydelige Afgift paa 2 500 Kr., som Staten ved denne Lejlighed tog. Hvis det kun drejede sig om at faa fordelt de direkte Udgifter, som var forbundne med Tilsynet og med Fondsbørsens Bestyrelse, vilde dette ikke være saa overordentlig vanskeligt, men Vanskeligheden kommer netop frem derved, at man ogsaa vil have Dækning for det Beløb, som man

ved denne Lejlighed har lagt som en Skat paa Vekselererne, og som man nu, om end sekundært, erkender, at det ikke er rimeligt, at Vekselererne skal bære. Angaaende dette Spørgsmaal vil jeg gerne sige til den højtærede Handelsminister, at jeg ved jo nok, at der i Fondsbørslovens § 2 staar, at de fornødne Beløb til Afholdelse af Udgifterne vedrørende Fondsbørsens Bestyrelse fastsættes af Handelsministeren, men jeg kan ikke se, at den Omstændighed, at Loven har indført en særlig Bestyrelse, hvis Formand udnævnes af Handelsministeren, kan borttage det Princip, som i Virkeligheden er det rimelige og naturlige, ja, det grundlæggende, nemlig at Grosserer-Societetets Komité skal betale Udgifterne ved Børsens Holdelse. Det er jo i Virkeligheden noget ganske andet, og, som jeg nævnte sidst, er disse Omkostninger løbet op til 55 000 Kr. De Udgifter, der her er Tale om til Fondsbørsens Bestyrelse, Medhjælp og Kontorhold, er forholdsvis begrænsede, og derfor forekommer det mig naturligt at sikre sig, at der ikke ved Benyttelsen af denne Bestemmelse lægges Byrder over paa en enkelt Kreds, som det i Virkeligheden aldrig har været Meningen, at denne skulde bære. Jeg maa derfor stadig fastholde det Synspunkt, at det er naturligt, at det er Forudsætningen for Komiteens Overtagelse af Børsbygningen paa ganske overordentlig gunstige Betingelser, og forsaavidt ogsaa Forudsætningen for den Ret til Udskrivning af Skat, det vil sige Kontingent, som Komiteen har overfor sine Medlemmer, at den virkelig afholder de Udgifter, som kræves til Børsens Holdelse. Mine Bemærkninger i denne Henseende maa jeg derfor paa ethvert Punkt fastholde.

Brandes: Jeg kan kun være tilfreds med den højtærede Handelsministers Udtalelser, forsaavidt som han gav mig Ret i, at Hovedpunktet i dette Lovforslag er Oprettelsen af den saakaldte Afviklingskasse til Besørgelse af Tidsforretninger, og jeg hørte nu, at det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Green) gav sin Tilslutning til, at det er Hovedpunktet i Lovforslaget. I sit Foredrag forleden Dag tror jeg dog, han benyttede lidt andre Udtryk, Udtryk, som kunde misforstaas, idet han da lagde Vægten paa Afgiftsbestemmelserne. Nu forklarer han dette derhen, at han mener, at Afgiftsbestemmelserne er de vigtigste for Vekselererne, og det vil jeg give ham ganske Ret i, paa